

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2025-12-15

Närvarande: F.d. justitieråden Gudmund Toijer och Mats Anderson samt justitierådet Marie Jönsson

Sänkt mervärdesskatt på tillträde till danstillställningar

Enligt en lagrådsremiss den 27 november 2025 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Oliver Sparrings.

Förslaget föranleder följande yttrande.

I lagrådsremissen föreslås att mervärdesskattesatsen på tillträde till danstillställningar sänks från 25 procent till 6 procent. Lagrådet har

ingen erinran mot utformningen av den föreslagna lagtexten. Förslaget föranleder dock följande synpunkter.

Mervärdesskatten är harmoniserad i stor utsträckning inom EU och reglerna finns huvudsakligen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet). Medlemsstaterna ska tillämpa en normalskattesats och har vidare möjlighet att tillämpa en eller två reducerade skattesatser.

I Sverige har mervärdesskattedirektivet införlivats genom främst mervärdesskattelagen (2023:200). Sverige tillämpar en normalskattesats på 25 procent och två reducerade skattesatser på 12 procent respektive 6 procent.

9 kap. 14 § mervärdesskattelagen föreskriver att skattesatsen på ett antal där uppräknade tjänster ska beskattas med 6 procent av beskattningsunderlaget. Enligt lagförslaget ska paragrafen ändras så, att det görs ett tillägg som föreskriver att skatt ska tas ut med 6 procent av beskattningsunderlaget för tillträde till danstillställningar. Av författningskommentaren framgår att med danstillställningar avses arrangemang där det ges möjlighet för besökarna att själva dansa till musik. Till exempel bör så kallade dansbandsevenemang samt nattklubbar och diskotek där det finns tydligt avgränsade ytor avsedda för dans i regel betraktas som danstillställningar.

För att tillägget ska anses vara förenligt med EU-rätten torde krävas att tillträde till danstillställning i lagförslagets mening omfattas av punkt 7 i bilaga III till mervärdesskattedirektivet. Punkten har följande lydelse.

Tillträde till föreställningar, teatrar, cirkusar, marknader, nöjesparker, konserter, museer, djurparker, biografier, utställningar

och liknande kulturella evenemang och anläggningar eller tillgång till direktströmning av dessa evenemang eller besök eller både och.

Närmare bestämt blir alltså frågan, om tillträde till en sådan danstillställning som avses i lagförslaget kan anses vara ett sådant liknande kulturellt evenemang som avses i punkten 7. Denna fråga, som enligt Lagrådets mening är den centrala rättsliga frågan i lagstiftningsärendet, är bara sparsamt berörd i lagrådsremissen. Frågan har uppmärksamrats under remissbehandlingen av promemorian Sänkt mervärdesskatt på tillträde till danstillställningar (Fi2025/01062). Skatteverket avstyrker förslaget eftersom verket bedömer att det inte är förenligt med mervärdesskattedirektivet. Kammarrätten i Stockholm och Förvaltningsrätten i Stockholm för fram att förslagets förenlighet med EU-rätten behöver analyseras ytterligare.

Någon sådan närmare analys har emellertid inte kommit till uttryck i lagrådsremissen. Det anføres endast att regeringen bedömer att tillträde till danstillställningar är jämförbart med den kategori av aktiviteter som räknas upp i punkten 7 i bilaga III till mervärdesskattedirektivet. Danstillställningar anses vara liknande kulturella evenemang i den mening som avses i punkten 7.

Det framgår av författningskommentaren att begreppet danstillställning är avsett att omfatta flera sinsemellan skilda företeelser. Bestämmelsen kan därmed förutses få en relativt vid tillämpning. EU-domstolen har emellertid betonat att reducerade mervärdesskattesatser ska tillämpas restriktivt (jfr exempelvis EU-domstolens avgörande Segler-Vereinigung Cuxhaven, C-715/18, EU:C:2019:1138 p. 25). Det är därmed tveksamt om en så vidsträckt tillämpning som här avses är förenlig med EU-rätten.

Det måste i och för sig ligga inom regeringens handlings- och bedömningsutrymme att väga ett risktagande mot den utredning som finns i ärendet. Den rättsliga utredning som läggs fram i lagrådsremissen inskränker sig emellertid till en bedömning av ordalydelsen av punkten 7 och inkluderar exempelvis inte någon analys av EU-domstolens praxis. Med hänsyn härtill bör det göras en djupare EU-rättslig analys, än vad som hittills kommit till uttryck, i det fortsatta lagstiftningsarbetet.